

Sanja Modrić, novinarka,
kolumnistica dnevnih novina *Novi list*.

Powered by:

A School with a View

Čuju li na Kaptolu glas željeznoga Pape?

Sanja Modrić

Francisco tek je par noći prespavao u Vatikanu kao novi Papa, a već je onom gramzivom, razvratnom, samoživom i korumpiranom dijelu visokog klera, i u Vatikanu i drugdje, uspio jasno dati do znanja da je njihovo vrijeme isteklo. O tome više nema nikakve sumnje.

Izgleda da doista slijede velike reforme. Teško je vjerovati da ovaj Papa tako snažno i tako promišljeno najavljuje taj novi pravac da bi od njega, samo tako, u hodu odustao. Ako svi u zlato i baršun ogrnuti prelati Katoličke crkve ispočetka i nisu posve dobro razumjeli kamo točno ciljaju Papine slikovite geste, morali su to ipak vrlo brzo shvatiti. Jer, novi je pontifex naprosto odlučio ponavljati i ponavljati svoju misao na mnogo načina, tako da se njeno značenje ni kod koga ne zaglavi ni u najmanjoj nedoumici.

Osnovna je poruka, dakle, ta da je za velikodostojnike koji predstavljaju Katoličku crkvu sto puta ljepše i časnije nositi željezni križ od zlatnoga kad je među njihovim vjernicima, na svim stranama svijeta, toliko sirotih i gladnih. Zato ovaj Papa nije htio objesiti zlato oko vrata čak ni iznimno, u tom jednom i jedinstvenom slavljeničkom trenutku prvog izlaska na balkon Bazilike sv. Petra.

Zato je odmahnuo rukom i na pompozni grimizni plašt, i na skupocjeni štap, i na crvene *Pradine* papinske cipele kojima se, kao nečemu što je doista prevršilo svaku mjeru zdravog razuma, ruga sav normalni svijet. A poslije je odbio i papinski automobil, i glomaznu i napadnu policijsku pratnju, i raskošni apartman u crkvenoj palači jer mu ne treba ništa više nego mali, skromni stan. Za one koji i dalje nisu bili načistu

kamo sve to smjera, papa je svoju prodiku nastavio zorno tumačiti drugim sredstvima. Svoje je kofere sam iznio iz hotela, svoj je hotelski račun sam pristojno platio. Pred kardinalima nije želio sjesti na papinsko prijestolje dajući im do znanja da svoju neusporedivu moć neće koristiti osorno i nadmeno, nego smjerno, odmjereno i pravedno.

Sve to što je htio poručiti Crkvi ovaj Sveti Otac koji je došao izdaleka, a koji se u životu dobro nagledao jada, bijede i suza argentinskih favela, artikulirao je zapravo vrlo čvrsto i doslovno. Nimalo uvijeno, nimalo pjesnički ni simbolički, nego baš onako jasno, ozbiljno i pošteno.

I to što je dosad došlo od njega zazvučalo je lijepo u ušima svih dobronamjernih ljudi, bez obzira jesu li ove ili one vjere, neodlučni ili ateisti. Njegova je poruka lijepa jer je humana, jer poziva Crkvu na povratak *skromnosti, poštenju i služenju*.

Ali novi vladar dolazi u gadno vrijeme i čekaju ga gadni poslovi. Pohlepa, *Vatikanska banka*, urote, spletke, pedofilija, korupcija. Tko će znati može li papa Francisco dobiti bitku protiv te moćne sile svećenika upetljenih u one prljave vatikanske tajne koje mu je Benedikt XVI ostavio zaključane u sefu kad je odlučio odustati od svega. Hoće li ovaj papa imati snage da očisti crkvene hodnike od teških poroka? Hoće li za to znati naći dovoljno suradnika i saveznika među časnim prelatima? Ili će ga na kraju progutati ralje "bolesne crkve" o kojoj je jednom govorio? A nas u Hrvatskoj utoliko zanima dopire li glas ovog skromnog, željeznog pape do zlatom optočenog Kaptola?

Copyright: *Novi list d.d.*, Rijeka

NOVI LIST